

THE JOURNEY

*Povídka od Berseh
Ilustrace: Tawny Tomsen
Září 2017*

Spolupráce Berseh a Tawny

PART I

Bylo mi pouhých 20, když jsem podepsala smlouvu na lukrativní reklamní kampaň, která zahrnovala filmové klipy, v nichž jsem měla tančit. Měla jsem zkušenosti s defilé a předváděcích akcích, také jsem byla dobrá tanečnice, ale tohle mělo být velmi profesionální, takže jsem potřebovala brát lekce. Můj nový agent mi zorganizoval schůzku se slavným učitelem, který přestal tančit z osobních důvodů?

Když otevřela dveře svého velkého ateliéru, zarazil mě její vzhled. Jako led! Povídali jsme si u jejího konferenčního stolku. Řekl jsem jí, co potřebuji, ona se zeptala na mé schopnosti. Ani úsměv, ani zdvořilost. Dívala se na mě jako na kus. Jenžeisem měla docít, že ie téměř nepřátelská.

Projdi se tam a zpátky, řekla najednou.

Byl jsem vyvedena z rovnováhy, otevřel jsem oči dokořán a a zůstal jsem sedět.

Co nechápeš na chůzi tam a zpět? Kývla směrem k dlouhému ateliéru, který měl stěnu celou pokrytou zrcadly.

Zaváhala jsem, její oči na mě tvrdě hleděly.

Proč to pohrdání, ptala jsem se sama sebe?

Takhle v žádném případě nepracuji!

Chystal jsem se odejít, ale rozhodl jsem se, že udělám ten krok, abych mohl říct svému novému agentovi, že jsem se snažila.

Vstala jsem a šla rovně až na konec studia a zpátky k ní. Jakmile jsem došla tak chvíli mlčela.

Znovu, řekla.

Tentokrát si sundej šaty. Podpatky si nech!"

A je to tu zase, jsem modelka, na to jsem zvyklá. Vyhověla jsem. Šaty jsem si položila na židli a v podprsence a kalhotkách jsem se procházela na podpatcích sem a tam. <OK>" zabručela <<začínáme pozítří, od šesti do osmi večer. Oblékní se. Sbohem" Ani nezvedla hlavu od tabletu, když jsem odcházela a loučila se.

O dva dny později.

Věděla jsem, že určitě budu muset pracovat ve spodním prádle.

Vybral jsem si takové, jaké používáme doma při zkouškách. Bavlněné, obyčejné, víc zakrývající než kalhotky. Podprsenku jsem měla obyčejnou.

Byla jsem připravená cvičit.

Vlasy jsem měla sepnuté do drdolu.

Podívala se na mě: Ve svých...rukou držela misku se zlatou rybkou. Sundej si podprsenku. Cože? Proč musím. Začala jsem trochu podrážděně.

Sundej si podprsenku, pokud ji nechceš mít promočenou, trvala na svém a ukázala na plnou mísu. Na vysokých podpatcích a v kalhotkách jsem chodila vzpřímeně.

Donutila mě, abych přešla několikrát tam a zpátky. To,

byla to dřina, šla vedle mě a rukou mi tlačila do zad. Po chvíli se

posadila a podívala se na svůj table.

Vidím kapku na podlaze, ještě si to desetkrát zopakuješ," řekla a ani se na mě nepodívala.

Chodila jsem a chodila. Začala jsem přemýšlet o tom, že opravdu nemůžu vydržet její přístup.

Pak mě donutila si kleknout, a to jsem měla těžkou mísu stále na hlavě. To si vybralo svou daň na mé síle.

Poté mi misku vzala.

Další lekce probíhaly v této napjaté atmosféře.

Nikdy jsem nesměla mít na sobě víc než kalhotky a podpatky. Štěkala příkazy, nutila mě chodit s rukama zkříženýma za zády, ohýbat se a houpat boky po dlouhé minuty, otáčet se sem a tam.

Jako bych byla nějaká pitomá dálkově řízená panenka.

Vždycky stála těsně u mě a nutila mě, abych se jí dívala do očí. Byla jsem stále víc a víc nervózní a ona vědomá si sama sebe. Po dnech jsem však i já viděla výsledky které tyto lekce přináší. Ale byla tak nepřátelská, tak zlomyslná! Zatančila si se mnou valčík. Když jsem se zeptala, proč musím tancovat v kalhotkách, zatímco ona je oblečená. řekla: "Já jsem učitelka"

Dobře, ty jsi učitelka, odpověděl jsem naštvaně, ale už není rok 1950!

Copak nevíš, že se společnost změnila od doby, kdy jsi tu byla naposledy venku? Ztuhla. Pevně mě stiskla v náručí.

Uvědomila jsem si, jak je silná. Trochu mě to vyděsilo.

Moje místo moje pravidlo.

Jestly nestojíš o dodržování pravidel, .. tak lekce ukončíme.

Jednoho rána jsem se hrozně pohádala s Chrisem, mým přítelem, když jsem zjistila, že se spustil s Denisou. Řekla jsem mu, že vím, že jí ošukal. A rozešli jsme se ve velkém stylu. Byl jsem úplně na dně!

Hned po rozchodu s Chrisem jsem šla na lekci. Měla jsem hroznou náladu. Vadilo mi, jak mě nutila tancovat s rukama za hlavou. Jak mě neustále přerušovala a opravovala se svými suchými, pohrdavými poznámkami. Koukala se mi přitom na prsa.

*Nemůžu to vydržet.
Protestuji a vymaním se z její
náruče.
Tanec nemůže být takhle strnulý!
Musí v tom být trocha myslnosti!
A nelíbí se mi, jak se na mě díváš!
Odmlčela se.
Připadáš mi jako hyena, která se
chystá zaútočit.
Znovu jsem si pustila pusu na
špacír. Bála jsem se, že mě uhodí.
Smyslně se ušklíbla.
Holčičko, protože si myslíš, že
roztáhnout nohy je smyslnost?
Byla jsem v šoku: To bylo tak nízké,
tak urážlivé!
Já aspoň umím roztáhnout nohy!
Nejsou jako ty tvoje!
Rozčílila jsem se.
Vtom se někdo věšel do dveří.
Přestali jsme se hádat, vyměnili
jsme si nenávistné pohledy.
Otočila se.*

*Když šla ke dveřím, šla jsem si pro tričko, podprsenku a džínové šortky.
Když otevřela, byla jsem ještě v kalhotkách a zády ke dveřím.
Dovnitř vstoupila tlustá žena kolem šedesátky a za ní mladší žena.
Slečna Trávníčková a starší žena se vesele pozdravily, pak se slečna Trávníčková otočila ke mně.*

Už jsem si oblékla podprsenku a chystala se nasadit kraťasy, když mě její slova zarazila: Ještě jsme neskončili, mladá dámo. Máte ještě 25 minut. Sundejte si podprsenku a šortky!"

Podívala jsem se na ni a pak na ženy. Žádná z nich nic neřekla, ani nepozdravila. Jen zíraly.

Ta mladší mluvila divně, něco mezi jeptiškou a punkerkou. Bizarní. Starší paní se usmívala a prohlížela si mě nahoru a dolů, jako bych byla dobrá pizza. Její oči byly velmi chladné, slizké. Prostě se mi nelíbila.

<Slečna Trávníčková< " zkusila jsem to. "Máte tu návštěvu, nechám vás s ní."

<No proč byste to dělala?" Naopak, využijeme příležitosti!

<<Tak mi nechte podprsenku..."

Tak to už by stačilo! Uděláš, co ti řeknu!"

Všichni čtyři jsme zarytě mlčeli. Starší dáma, se stále chlípně usmívala a seděla na židli, která byla uprostřed ateliéru a její (dcera? Žákyně? Neteř? Jak naivní můžu být?) stála vedle ní, kousek vzadu, a na nikoho se nedívala.

Slečna Trávníčková překřížila ruce, nohy měla trochu rozkročené, jako by se chystala k souboji, a..

*Vzdala jsem to, odhodila podprsenku a vydala se na prokletou promenádu. Je dobrá," slyšela jsem říkat tu starší. Vstala a postavila se vedle slečny Trávníkové, na konci mé chůze. Zrovna když jsem se otočila, abych se vrátila zpátky přes ateliér, popadly mě za prsa dvě lačné ruce. Vykřikla jsem Co.. Cože?"
Snažila jsem se vyprostit, ale ona mě opravdu dobře držela. Velmi dobře!" Zachichotala se, štípla mě, já se vyprostila a našťvaně se otočila.*

Co to děláš? Zbláznila ses, ty prasnice? Křičela jsem. Pořád se usmívala, jako by ji moje reakce opravdu bavila. Otočila jsem se na slečnu Trávníčkovou, která vypadala docela šťastná. A ty? Ty jsi nechala tuhle zasranou lesbu, aby mě osahávala? Co to má být? Nastražená past? Proto jsi mě chtěla mít nahou? Ty jsi další úchyl, že? Proto jsi odešla z opery, že? A pronajala sis g...."

*Okamžitě jsem si uvědomila, že jsem překročila hranici.
V okamžiku mi slečna Trávníčková zabavila oblečení a tašku a přistoupila ke mně. Ustoupila jsem a chránila si obličej. Vyděšená jejím odhodlaným postupem a naptým výrazem. Její ruka mi připadala jako klepeto, když mě chytila za paži a tlačila mě ke dveřím. Opět mě překvapila její síla.*

*Už jsem si tě užila dost, ty hloupý spratku! Nemáš na to.
Nemáš ponětí, kdo je tahle dáma, ničemu nerozumíš,
jsi bezcenný kus idiota.*

Otevřela dveře a zdánlivě bez námahy mě vyhodila ze studia.

S tebou perverzáků jsem skončila! Odplivla jsem si.

*Přistoupila ke mně. Ne, neskončila jsi, zasyčela.
Udeřila mě do tváře, otočila se zpátky a zabouchla dveře.
dveře.*

Byla jsem vyděšená a naštvaná, skoro nahá na tom schodišti!

KONEC ČÁSTI I

PART II

O pět dní později, když jsem se vracela z Londýna byla jsem vedoucí oddělení reklamy paní Shannovou, předvolána do sídla společnosti. Byl přítomen i můj agent. A jak jsem zjistila s hněvem, byla tam také slečna Trávníčková!

Shannon, sofistikovaná žena v pozdním věku, čtyřicátnice, řekla, že v mé smlouvě je uvedeno, že společnost rozhoduje o tom, kdo jsou zúčastnění partneři. Pochopila, že jsme měli "drobné neshody" s slečnou Trávníčkovou, ale musíte to překonat, protože společnost ji najala jako novou choreografku.

Šéfka viděla, že jsem v šoku. Stále se usmívala, její pohled mi jasně říkal: Musíš se podřídit, závisí na tom celá tvá kariéra a že smlouva je v souladu se zákonem. Dokázala jsem si představit pohrdavý pohled slečny Trávníčkové.

Shannon říkala, že další natáčení má proběhnout za dva dny a že musíme nacvičit novou roli vytvořenou slečnou Trávníčkovou. Že není možné, aby došlo k nějakému zpoždění. Cítila jsem se úplně bezmocná.

Když jsem odcházela, slečna Trávníčkovou napsala: 14:00!

Od první chvíle bylo příliš zřejmé, že slečna Trávníčková má od nynějška právo rozkazovat mi, jak se jí zlíbí. Velmi autoritativní, více pohrdavěji než kdy jindy. Místo kalhotek mi vnutila tanga a tančila se mnou téměř nahá v náručí. V jednu chvíli mě pevně chytila za hýždě. Protestovala jsem, ale se zlomyslným úšklebkem mě stiskla ještě silněji a ušklíbala se. Ruka zůstává. Pokud ne, tak tvůj zadek opustí mé studio....a budeš vyhozena. A firma tě zažaluje!"

Rozzuřeně jsem ji odstrčila: Teď už to chápu, proč jsi přestala tančit! Proč nejsi profesionálka v opeře, ty špinavá lesbo... prostě jsi... sprostou prasnici!

Vlepila mi facku!

Tak silně, že jsem omráčená spadla na podlahu. Ona dřepěla nade mnou, držela mě za zápěstí a přimáčkla mě k podlaze: Ty hloupá rozmazlená nulo!

Ty si myslíš, že jsi něčeho dosáhla? Je to jen v tvých schopnostech.

Ty teď závisíš na mně... Postarám se o to, aby ses hýbala tak, jak chci já, ty malá děvko.

Naklonila se nade mě, její kamenná tvář se přiblížila k mé a zašeptala: Odteď budeš dělat to, co rozhodnu já. Všechno, co s tebou udělám, bude v zájmu klipu! Pro mou choreografii .. Ty jsi nic! Lidé budou oslavovat ...mé umění... Ty jsi jen nástroj!"

Byla jsem vyděšená. Přemožená. Neschopná říct nic, třásla jsem se pod ní.

Teď se obleč a odejdi.

Otřesená jsem se spěšně oblékla, ale právě když jsem otevřela dveře, abych vyběhla, přitlačila mě ke zdi a hluboce a drsně mě políbila. Pak se rozloučila a upřela na mě ocelové oči. Vypadni!" křikla na mě.

O dva dny později, jakmile jsme přistáli, mě odvezli na natáčení, zatímco slečna Trávníčková, která letěla se mnou, řekla, že se postará o naše zavazadla a připojí se k nám později. Po návratu z natáčení jsem zjistila, že s ní sdílím velké apartmá. Chtěla jsem se převléknout, ale bylo už pozdě.

Slečna Trávníčková řekla, že bych se měla jít vykoupat nebo osprchovat. Zítra to bude náročné, potřebuješ si odpočinout, po koupeli ti udělám masáž! Ty? V žádném případě se mě nedotýkej. Odešla jsem. Nenávidím ji.

Když jsem vylezla z koupelny, překvapila mě, strčila mě na postel, klekla si na mě a zavřela mě mezi svá stehna.

Přestaň, jsi blázen, co to děláš? Přestaň! Zuřila jsem a kroučila se pod ní, ale ona mi bez překážek přivázala ruce nad hlavou, pak k opěradlu.

Potichu mě převrátila na záda a stále klečela nade mnou: Je to všechno o řeči těla," ušklíbla se. Dnes jsi pracoval dobře, ale něco bylo něco v nepořádku: spokojení. Takže, dodala a přivázala mi jeden kotník k nohám postele, dám ti uspokojení.

Navzdory mému odporu, slepá k mým slzám vzteku, hluchá k mému bezmocnému kvílení z ponížení ovládala mé tělo až k vynuceným orgasmům. Znásilňovala mě.

Potom mě několik hodin nechala takhle svázanou na posteli.

Ráno mě vzbudila a rozvázala. Neřekla ani slovo, přinesla talíř se snídaní, kterou jsme snědli na mé posteli. Měla na sobě noční košili, já byla nahá. Její chování naprosto lhostejné moje zcela zdrcené. Zmatená. Ponížena. Nedokázala jsem se jí podívat do tváře.

Když jsme nastupovali do auta, které nás vezlo na natáčení, zašeptala: "Radši mě přesvědč, že za to všechno stojíš. Buď si jistá, že tě dnes večer potrestám, pokud to neuděláš. A mimochodem... už žádný sex. Usmála se. Vidíš, jak se teď hýbeš? Dala jsem ti, co jsi potřebovala, děvko! Zčervenala jsem, byla jsem ponížená."

Během natáčecího dne tančím, Trávníčková a režisér mě korigují. Zpátky v hotýlku se před ní snažím zavřít, ale ona mi zkříží ruce za zády a vynutí si polibek. Říkám jí, že tohle je znásilnění. Říká, tak zavolej policii, ať z toho uděláme skandál. Proč nezavoláme šéfovi?

Drží v ruce telefon. Zrudnu, jsem zahanbená.

Zatlačila mě na postel, lehla si na mě a drtila mě pod svou vahou. Chytila mě za vlasy: Za ty urážky zaplatíš, hloupá děvko. Ty se staneš mou nejlepší reklamou. Vycvičím a zkrotím tě k poslušnosti! S tím odešla z místnosti a nechala mě v slzách.

Třetí den natáčení jsem se bála vrátit do hotelu, ale zachovala jsem se profesionálně. Musíme zdokonalit tvé "taneční cítění" rekla. Je to důležité, aby sis na veřejnosti nacvičila to, co budeme zítra natáčet. Jdeme do nočního klubu. Vezmi si něco hodně krátkého. Vysoké podpatky a nalič se.

Byla jsem velmi nervózní a měla jsem velké obavy, když jsme dorazili do klubu, který vypadal velmi speciálně.

Zrovna když jsme se chystali zaklepat na dveře, vytáhla obojek. Je to velmi soukromý klub, řekla. Vstup je možný pouze v doprovodu domácího mazlíčka. Tohle si v žádném případě neobléknu, ty úchyle!" Vyjela jsem na ní. Tohle je jen práce, řekla a rychle mi obojek nasadila na krk, než jsem ji stačila zastavit.

Vtom otevřela dveře obrovská žena oblečená jako bizarní lesbická fetišistka a pozvala nás dovnitř. Slečna Trávníčková zatáhla za vodítka a my jsme vstoupili.

Uvnitř klubu byly převážně těžké dominy a jejich subinky. Náš pár na sebe okamžitě upoutal pozornost. Byl to hrozný pocit, být veden jako nějaký, nějaký otrok.... Nenáviděla jsem ji!

Majitelka klubu, žena ve stylu Glenn Closeové, za námi přišla a nabídla slečně Trávníčkové šampaňské. Může se domácí mazlíček napít? Řekla, zatímco jemně mě držela za bradu. Vodu, říká slečna Trávníčková. Potřebujeme pódium. Přinesla jsem nějakou hudbu. Mazlíček bude tančit. Byla jsem rudá studem.

Majitelka oznámila, taneční vystoupení. Fetišistky se shromáždily u jeviště. Vyděsily mě. Začala hrát hudba. Nevím, jak se mi podařilo tančit, ale podařilo se mi to: divoce jásaly. Možná až příliš divoce.

Křičeli a fotografovali: Sundej si šaty! Do naha!". Odpověděla jsem, že ne, že se bojím, a najednou se na jevišti objevila obrovská kamioňačka. Nadzvedla mě za šňůru od obojku a za potlesku davu se o mě obscénně otírala. Pomozte mi od ní," prosila jsem slečnu Trávníčkovou.

Zatáhla za vodítko, aby mě k přitáhla sobě. Ruce mě teď osahávaly, štípaly, osahávaly. Jediný způsob, jak tě zachránit, je, že se budeš chovat jako můj otrok, zašeptala. Hleděli jsme na sebe. Byla jsem jako ukřižovaná. Já to udělám! Udělám to, žadonila jsem a třásla se strachy. Jen mě prosím odved' odsud!

Slečna Trávníčková se podívala na řidičku kamionu, To je moje otrokyně, vyštěkla. Pustťe ji! Velká lesba se na mě zadívala. Je to pravda? Ona tě vlastní? Sklonila jsem se dolů, zatímco pokračovalo drsné mačkání. Spolkla jsem svou hrdost. Ano... patřím jí. Byla jsem ponížena, zasažena triumfálním pohledem slečny Trávníčkové.

Posadila si mě na klín. Obklopili nás, byla jsem vyděšená a hysterická. Její ruka mi nadzvedla šaty a přitom jsem žadonila, prosím, pojďme, prosím, odveď mě pryč. Dívali se na mě, její ruka mě hladila: Když tě odvedu. Jak mi zaplatíš? Co chceš... Udělám, co chceš, ale prosím! Prosím! Pojďme, tak moc mě to tu děsí! Zlostně na mě koukla. Neodvrátila jsem pohled, třásla jsem se a nechala ji drze se sápat po mých prsou. Zatracená úchylačka, která toho zneužívá!

Dobře, řekla, ale budeš si to muset zasloužit. Zírala jsem na ni a bála se, že to nedopadne dobře. Hodlám si dát další skleničku. Ty si klekneš mezi moje nohy a zahrabeš mi svůj pitomý obličej do něho rozkroku. Rozumíš miláčku? Když viděla můj výraz znechucení a zděšení v mé tváři, tak se dodala. Neboj se, je to jen pro představení, pro tyhle nadržené lesby! Nebudeš mi muset vylízat kundu. To přijde až budeme v hotelu.

Její vítězoslavný úsměv mi prozradil, jak jsem v pasti: kolem nás se tlačilo pět nebo šest žen a dobře se bavily. Bojovala jsem se slzami a padla na kolena... strčila jsem jí obličej mezi nohy a tiše ji proklínala.

Chytila mě za hlavu a přitiskla si ji hluboko do rozkroku. K mé největší hanbě jsem nad zběsilým hukotem davu zaslechla majitelku klubu, která seděla vedle slečny Trávníkové. Nabízela jí šampaňské a chválila výcvik jejího otroka.

Moje osobní auto čeká venku. Vrať se kdykoli s otrokyní, usmála se majitelka klubu. Možná to udělám, odpověděla moje mučitelka, slibuji, že se vrátím. Příště bude tančit nahá. Zasmáli se. To už jsem byla příliš zmatená na to, abych protestovala. Příliš jsem se jí bála. Příliš nedočkavá, abych odsud odešla.

Uvnitř auta jsem zahodila veškeré iluze, že zneužívání skončilo. Ani na okamžik nevěř, že tě zbavím tvého slibu, má drahá. Platba je splatná. Dodala, a přitom mě dráždila rukou v rozkroku a nechala mě vzlykat a kňučet. Pro dnešek jsi můj mazlíček a kdo ví? Kdo ví? Možná ,možná na mnohem déle!

V apartmá mi krutě zkroutila ruku, dokud jsem jí nepřísahala, že se podřídím všemu. Pak mě donutila se svléknout. Citově naprosto vyčerpaná jsem si vzpomněla. Požadovala po mně ještě vylízak kundičku. Smířila jsem se s tím, že to udělám, a doufala jsem, že mě potom nechá odejít do mého pokoje. To jsem se ale spletla!

Jakmile jsem byla nahá, donutila mě pokleknout. Pak mi nasadila pouta, řetězy a kdovíco ještě. Snažila jsem vycouvat, ale každý můj pokus o odpor se setkal s ještě větší agresivitou. Křičela jsem, třásla jsem se, ale marně. Snadno mě svázala, brzy řetězy, pouta a obojky byly spojeny.

Pouta mě přinutila sedět na čtyřech, takže jsem nebyla schopná zabránit tomu, aby mě spoutala a pevně připoutala. Prosím, tohle není nutné! Protestoval jsem. Potěším tě. Ticho, miláčku! Musíš se dát vycvičit! Cítila jsem se tak naprosto znesvěcená, znásilněná, když lhostejně k mému křiku a ubohému žadonění do mě vrazila dvě pomůcky. Bylo to, jako by mě okrádala o mé tělo!

Ponížení teprve začínalo. Strčila mi do pusy příšerný roubík. V panice jsem zasténala. Pak mi svázala vlasy do drdolu, který připojila k vibrátoru, a tím mě donutila mít hlavu v záklonu. Kopala do mě a nutila mě plazit se po podlaze. Pohybuj se jako ta děvka, kterou jsi, čubko! Mizerná otrokyně! Hloupé zvíře!

Pokaždé, když jsem se plazila, kopla mě nohou do kundy nebo do kolíku nebo mě zatahala za provaz mezi vlasy a zadkem. Cítila jsem se nelidsky. Jako její loutka, zesměšňovaná a krutě kopaná. Napila se, vyčistila si zuby a přitom si se mnou pohrávala. Dokonce přijala hovor, byla do telefonu samá lichotka. Zatímco ze mě dělala svou groteskní poníženou novou hračku.

Po několika hodinách mě donutila pokleknout u jejích nohou. Svázala mi zápěstí za zády. Připadala jsem si bezmocná a ponížená jako štěně. Dýchala jsem jako vyděšená otrokyně naprosto vydaná na její milost a nemilost. Posadila se a surově mi strčila nohu mezi stehna, proti vibrátoru. Doufám, že si už pochopila, že jsi pro mě jako stvořená. Pro mé umění a pro mé uspokojení. Řekni ano! Řekni ano ! Řekni to! Ghhhetf.. Poraženě jsem zasténala.

Mé úpěnlivé žádosti skrze brutální roubík vyvolávaly její šťastné sténání. Podívej, co jsem právě dostala od té milé majitelky klubu! Sérii fotek, jak mi ji lížeš. Teď jsem byla ztracená. Slečna Trávníčková pokračovala. Budu tě vlastnit tak dlouho, jak budu chtít! Ty bys přece nechtěla, aby Shannon viděla tyhle skandální fotky, že ne? Vyprskla smíchy.

Moje noc v roli její ubohé sexuální otrokyně pokračovala. Uspokojovala jsem ji, i když jsem byla stále bolestivě spoutaná, uctívala jsem ji, i když jsem byla tak obłudně ponížena. Musel jsem dělat nechutné úkony, které si její zvrácená mysl dokázala vymyslet. Byla jsem jako zvíře. Té noci jsem ztratila veškerou důstojnost. Tu noc jsem byla naprosto vyčerpaná.

Jakmile mé ponížení uspokojilo její potřeby, spoutala mě do kozelce a hodila do postele. Ucpala mi ústa a zavázala oči.

Prohnutá a natažená, mučená vibracemi, stažená a sešněrovaná, na chvíli jsem upadla do šílenství. Nakonec jsem slyšela, jak slečna Trávníčková pokojně usíná...

Ve své mizérii, ve svém zoufalství jsem přemýšlela, jaké mi zbývají možnosti:

- Podřídít se a přijmout svůj nový osud.

*- Postavit se slečně Trávníčkové a vyjít stím na veřejnost.
Smlouvu porušit a soudit se.
Tým by ale moje kariéra navždy skončila.*

Bojovat. Ale jak?

Po hodinách osamocenému mučení vedle slečny Trávníčkové bezmocný nový mazlíček také usnul.

KONEC DRUHÉ ČÁSTI

PART III

Můj "splněný sen" se proměnil ve noční můrou. Za pár dní jsem se musela vrátit do Londýna. nacvičovat s tou šílenou sadistkou poslední reklamu, kterou produkovala Sannonina společnost..

Týden po Hamburku jsem byla stále ještě duchem nepřítomná a v šoku. Hrůza. Hnus a hanba.

Cítila jsem se znesvěcená. Kdyby to takhle pokračovalo dál, byla bych úplně zničena. Potřebovala jsem pomoc. Přemluvit Shannonu. POMOC!

Ještě tu byl můj ex jménem Em, který měl velké styky. Měl přezdívku "Kmotr"

Poslala jsem mu mail, ve kterém jsem ho žádala o pomoc: věděla jsem, že jeho speciální práce poskytuje nějaké možnosti.

Setkali jsme se v kavárně. Snažila jsem se ze všech sil, abych udržela hlas v klidu. Skrýt třesoucí se ruce, podívat se mu do očí a neplakat. Nedat najevo, že ho stále šíleně miluji. Jako vždy toho moc neřekl. Jen kladl přesné otázky. Čekala jsem na jeho krok, polibek, že mě vezme do náruče, ale on neudělal nic. Řekl: že se o to postará, a pak odešel.

Hned po příletu do Londýna jsem byla vyzvána, abych si kostým vyzkoušela. V tomto posledním klipu jsem měla být andělem. Kostyméři odvedli vynikající práci. Kdykoli jindy bych tam s nimi byla tak ráda. Ale ta mrcha. Stála tam jako čarodějnice! Chovala se, jako bych jí patřila. Ničila mi všechnu radost.

Konečně jsem se dostala do Shannoniny kanceláře! Šéfka reklamní agentury, vždy tak věčná, byla v šoku, když jsem jí velmi přesně vylíčil, jak jsem byla zneužita. Nejdřív tomu nemohla uvěřit, ale když jsem se rozplakala, vzala mě do náruče. Dobře, ověřím si to osobně. Nikomu to neříkej. Zastavím se uprostřed další zkoušky. Dlouho jsem v jejím náručí plakala. Ještě jeden den mučení.. To bych nevydržela!

Setkání s Shannon mi dodala mnohem více sebedůvěry! Všechno, v co jsem doufala, je paradoxně to, že slečna Trávníčková mě bude zneužívat právě ve chvíli Shannoniny nečekané návštěvy! Moje trýznitelka a násilnice by byla konečně potupně propuštěna!

Jakmile jsem vešla dovnitř, chtěla mě hned políbit. Šílený úchyl, jako bychom byli milenci? V jakém světě ta holka žile? Když viděla, jak ji odmítám, a odkláním pohled, tak na mě vyjela. Dáme se do práce, holčičko. Svlékni se.

Vidím, že tě musíme vyvést z omylu, ty malá couro. Byla jsi příliš dlouho pryč od své paní. Ty nejsi moje paní! Odsekla jsem. Ale ano, jsi! A hodlám si to s chutí dokázat, ty malá bezduchá čubko. Kdybych ti tak mohla seřezat prdel, ale máš štěstí: Nesmín na tobě zanechat žádné stopy. Ach jo...

Viděli jsi ty křídla, miláčku: To znamená, že budeš muset tančit se skrývanými rukama, takže si to podle toho nacvičíme. V mžiku mi zkroutila ruce, ohnula mě přes židli a svázala mi ruce v obrácené modlitební poloze. Moc jsem se nebránila, byla jsem si jistá, že to bude pro Shannon ten nejlepší důkaz. Přesto byla potvora záměrně brutální, přesto jsem se bránila slzám.

Sledovala jsem, jak předvádí choreografii. Jaká škoda, pomyslela jsem si, když jsem obdivovala její ladné a přesné pohyby. Škoda pro ni, že to všechno dnes skončí! Po více než hodině práce a neustálého zkoušení či popichování ze strany slečny Travníčkové....a Shannon stále nikde. Pořád jsem pokukoval po dveřích.

Můj obdiv netrval dlouho. Když jsem přišla na řadu já, popadla mě za tanga a brutálně, zákeřně a bezdůvodně je ze mě strhla. Spálila mi rozkrok. Zakvičela jsem. Abych tě uvedla do správné pracovní nálady, holčičko. Ušklíbla se. Kousla jsem se do rtu a prosila, aby se dveře otevřely a ukázala se Shannon.

Je mi špatně. Vyprskla jsem. Jsem nemocná! Opravdu? Přistoupila ke stolku, vzala bičík, který v něm měla schovaný, a navzdory mým prosbám a omlouvám mě začala prohánět po studiu a bičovat. Spokojeně se usmívala. Vážně nemocná? Tady mám návod, jak mě vyléčit!

Po chvíli přestala bičovat a začala se věnovat mému tanci. Byla jsem tak strašně ponížená, cítila jsem se hrozně. Ale poslechla jsem a snažila se. Tancovat s takto spoutanýma rukama bylo o dost těžší. Vlasy mi stále padaly do očí, a tak mě za ně chytla, a hrubě je stočila do drdolu. Přiměla mě k polibku!

Jakmile mě přestala líbat, odstrčila mě a vrazila mi facku. Jednou, dvakrát a znovu, vychutnávala si mě, můj zmatek a bezmoc. Máš práci, co? To jsi přece chtěla, ty pitomá hérečko? No, já ráda míchám potěšení a práci. Dostala jsem další facku. Shannon, pomyslela jsem si... Ach, Shannon, neklam mě: ukaž se!

Cvičení pokračovalo, zadek jsem měla celý červený od bičování, ruce a paže naprosto bezmocně a zbytečně svázané provazy. Ve studiu jsme byli sami, pod podivným dohledem figuríny. Nesčetná zrcadla odrážející pohled na mé ponížení, na zlomyslný a ohavný chtíč slečny Trávníčkové. A Shannon stále nikde!

Pak se vše změnilo! Zazvonil zvonek, otevřely se dveře: Shannon! Konečně Shannon!

Snažila jsem se Shannon přiblížit, ale paní Trávníčková mě stále držela za provazy. Pomozte mi. Zběsile jsem křičela. Vidíš, co jsem ti říkala? Je to blázen! Šílenec! Paní Trávníčková zašeptala... Co tady děláš? Jak jsi...? Pak mě brutálně hodila na podlahu. Když to Shannon viděla, rozběhla se k ní.

Když jsem se převalila na podlaze, viděla jsem, jak se Shannon řítí k paní Trávníčkové. Udeří ji, pomyslela jsem si. Budou se prát? Jak jsem se zmýlila! Můj, můj svět se hroutil, když jsem vyděla, jak se začly vášnivě líbat. Po celém těle mi naskočila husí kůže kůže.

Pak Shannon odložila kabát, čímž odhalila oblečení dokonalé dominy. Obě se na mě podívaly. Hloupá krávo, vyprskla Shannon. Teprve teď ti konečně ukážeme, kde je tvé místo. Už tě mám dost, ty rozmazlená děvko! Začneme s výcvikem...

Její zlomyslný výraz, její ohavný hlas, to překvapení. Moje zhroucená naděje..... Nekladla jsem žádný odpor, když mě zvedli za vlasy. Otřesená, uslzená, vyděšená jsem se nechala vyvést z tanečního sálu. Bude to tak skvělé, když tenhle kus masa využijeme, pronesla Shannon. Paní Trávníčková souhlasila a bičem mě udeřil do prsou.

Tak se stalo, že mě ty dvě kruté lesby vyprovodily ze studia až k branám pekelným.

Dodnes nedokážu popsat, co mi udělali. K čemu mě donutili. Stačí říct, že zatímco si navzájem říkaly, nejsladší slova, projevovali si vzájemnou lásku, milovali se a líbali, já jsem se dostala do nejnižšího postavení, jaké kdy člověk poznal. Bolest, ponižování, svazování: Udělali ze mě svého otroka.

Následovaly nekonečné hodiny týrání a zneužívání. Jejich sadistická představivost ze mě udělala tu nejubožejší hračku. Ubohóu sexuální hračkou, jejíž tlumený řev se jim zalíbil. Krásný ozdobný kousek, který znásilňovali a mučili, jako by na mě měli veškerá práva. Plakala jsem, vzlykala a prosila přes roubík. Což je jen vyburcovalo k dalšímu mučení.

Jejich šílená představivost je přiměla svázat mě v různých polohách, zavěšenou jako pomůcku, kterou lze kdykoli použít. Kroutili mi bradavkami a stydkými pysky, neustále mě mrskaly, napadaly a znesvěcovaly, zatímco popíjely, pomlouvaly a něžně se líbaly. Začala jsem ztrácet pojem o čase. Moje sebeúcta, moje vlastní identita se vytratila. Byla jsem beránkem, kterého obětovali. Už jsem nebyla nikdo.

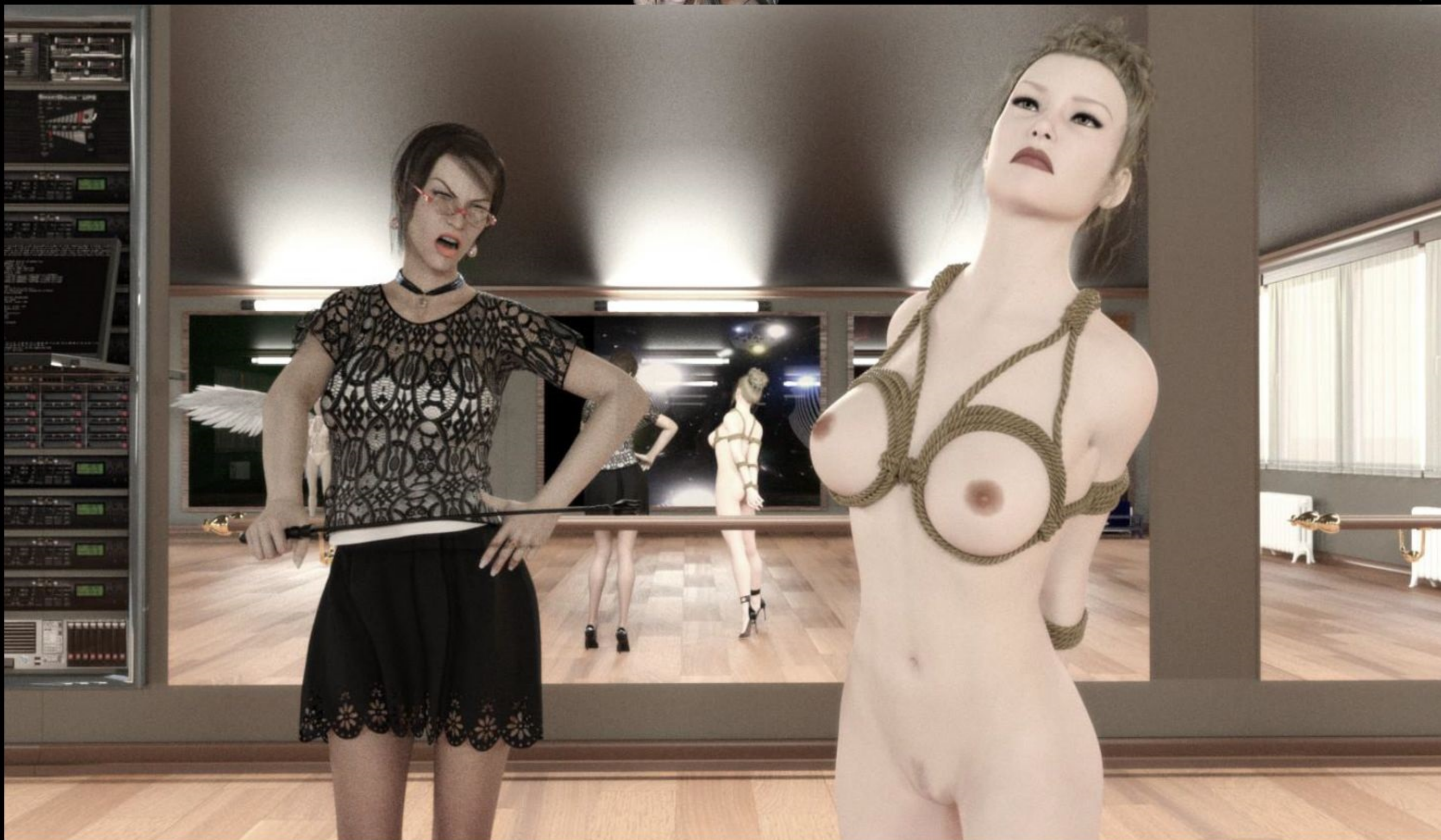
Nakonec mě rozvázali. Zatímco jsem ležela na zemi paní Trávníčková mi stála na zádech. Shannon se mi smála: Odteď raději poslouchej svou paní. Paní Trávníčková od tebe očekává, že tě uvidí každý den. Jakékoli porušení pravidel, tak tě naše společnost zažaluje. Postarám se o to, abys byla tak zadlužená, že se nikdy nedostaneš z našich služeb! Pak mi bylo řečeno, abych odešla.

Nebyla to krásná modelka, ale přízrak, který sešel ze schodů. Potácela se po ulici a pak nasedla do taxíku. Vyčerpaná, zničená, ponížená, plačící loutka. Jste v pořádku? zeptal se laskavý řidič, když uslyšel můj šílený vzlykot. Jo. Díky *fňuk* Právě jsem někoho ztratila. Ztratil jsem sama sebe, své naděje, svou duši, svou důstojnost. Svou budoucnost.

Doma jsem se zhroutila. Rozložila jsem se. Drustické myšlenky mě pohltily. Úkryt. Umírám. Jak jsem to mohla přežít? Byla jsem v pasti. Čtyři dny. Další čtyři dny tohoto pekla? Cítila jsem se tak špinavá, tak pošpiněná. Nakonec jsem se celá uplakaná složila na podlahu.

Uplynul další den sadistického tréninku, během kterého ze mě dokázala dostat ten nejlepší taneční výkon během směsi ponižujících urážek, krutého bičování, oplzlého osahávání, ponižujícího mazlení. Snažila jsem se psychicky zmizet, předstírat, že se to ve skutečnosti neděje. Ve skutečnosti jsem se nebezpečně vytrácela. Vzdala jsem to.

Musím jít se Shannon nakupovat, řekla s ďábelským úsměvem a vytáhla obojek. Zůstaneš tady, mazlíčku, protože si myslím, že tam zvířata nepouštějí. Lehce se zasmála. Bez protestu jsem se nechala nasadit obojek, protože jsem věděla, že jakýkoli protes by mi vynesl výprask.

Přivázala mě ke kruhu připevněnému ke zdi. Teď se raději postarám, abys svým štěkáním nerušil mé sousedy. Otevřít. Otevři! Otevři dokořán, nevíš, co je pro tebe dobré!

Pak mi vnutila do úst roubík, byla nadšena mým ponížením, strachem a nenávisť, které mi viděla v mých očích.

Buď hodná a možná ti panička přinese bonbóny. S tou mě nechala spoutanou, nahou na podlaze a s roubíkem v puse...Byla jsem proměněna v bezejmenný, bezduchý a němý objekt pro její potěšení. Čekala jsem ... Čekal jsem na její návrat. Přesně jak řekla: jako pejsek.

Myšlenkami jsem byla někde jinde. Pak se náhle otevřely dveře. Už jste zpátky? Místo nich se objevila tvář mladého muže. Díval se na mě stejně překvapeně jako já. Bezmocně jsem zasténala a prosila ho o pomoc přes roubík. Rozhlédl se, viděl, že jsme sami, a pak váhavě vstoupil. Zatáhla jsem za vodítko, aby pochopil, že jsem připoutaná. Hmmm! Hmmm!

Zmateně se přikrčil vedle mě. Zkontroloval vodítko, uviděl na stole klíč a vzal ho. Pak se jeho výraz změnil. Haló, haló..." usmál. Jsem Greg Trávníček a ty musíš být mámin nový otrok, nemám pravdu? . Nemáš co říct? Hmm... Mohla bys mi aspoň říct, jak se jmenuješ! Zasténal jsem zoufale, aby pochopil, že jsem nedobrovolně připoutaná. Pak se ke mně naklonil.

Možná bych ti měl říkat Kozičko, posmíval se mi, když mě chytil za prso. Víš, právě mi bylo osmnáct a máma mi řekla, že mi nechala ve stole nějaké peníze. Možná bychom to měli zkontrolovat, zda dodržela své slovo, co myslíš? Víím, že jsem měl přijít až dnes večer, ale potřebovala jsem ty peníze dřív. Kozičko, ty mi dáš dárek dříve?

Odemkl vodítko a pak mě postavil na nohy. Náhle se rozčilil a vlepil mi facku. Vždycky jsem chtěl, aby všechny děvky zaplatily za to, že z mámy udělaly lesbu! Znovu mi vlepil facku. Je načase, abych vám, kurvičkám, dal za vyučenou! S tím mě brutálně odtáhl k kancelářskému stolu paní Trávníčkové.

Přehmul mě přes stůl a surově mi nařezal. Roztáhni ty zasraný nohy, lesbo! Zařval. Snažila jsem se vzdorovat, ale nebylo možné. Pak si začal brutálně šukat zezadu. Moje slzy zanechávaly na stole čáry, jak se mnou při tom házel. Přitom na mě křičel odporné sexuální nadávky.

Jakmile si se mnou pohrál, lhostejný k mému žalostnému vzlykání, třesoucímu se a usazenému obličejí, táhl mě za vodítko do velké koupelny. Byla jsem na pokraji mdlob. Teď maličká, posmíval se, jsi taková sexem páchnoucí coura. V takovém stavu tě přece nemůžu nechat, že ne?

Položil mě přes vanu a tam si k mému zděšení začal mýt kundu. Nechceme, aby se máma dozvěděla o našem milostném románu. Že ne? Tajemství je náš nejlepší spojenec, nemyslíš, ty malá děvko? Myslela jsem, že umírám. Ve skutečnosti jsem pro něj jako lidská bytost neexistovala. Dosáhla jsem dna ponížení a málem jsem se ve vaně s hobíkem v ústech utopila.

Odtáhl mě zpátky na místo, kde mě našel, a znovu mě připoutal. To už jsem se nekontrolovatelně třásla. Byla jsem vyčerpaná. Pošpiněná. Odlidštěná. Zbavená sebe sama. Sbohem děvko. Žádné starosti, máma se to nikdy nedozví a ještě si toho užijeme dost. Možná tě seznámím se svým kamarádem. To by bylo skvělé, že jo?" Pak zmizel.

Když se vrátila jeho matka, byla jsem tak zničená, že se okamžitě vyděla. Ta změna během tří hodin byla brutální. Že jsem se na ni nepodívala, nereagovala, ji vyděsilo. V sázce pro ni bylo příliš mnoho. Jediné, co ji zajímalo, bylo, že její otrok musí předvést svou choreografii pro filmový klip. Rychle mě uvolnila a poslala domů.

Vrátila jsem se domů. Vzala jsem láhev skotské, kterou mi tu nechal můj bývalý přítel, aby mi pomohla spolykat všechny prášky, které jsem našla v lékárně. Šla jsem na balkon.

Vtom zazvonil telefon: Tady kmotr. Teprve když uslyšel mé bezduché "ahoj", pochopil. Věř v boha, řekl. Tohle vyhraje. Zítra za ní jed'. Dnešní den byl dokonalý. Pak zavěsil. Perfektní den? Nejhorší den mého života?

S těžkým srdcem jsem o dva dny později šla do studia. Natáčení se o několik dní opozdilo.

Kmotr. Trval na tom, abych vzala ještě jednu lekci, Říkal, že se to zlepší. Že nad sadisty zvítězíme a donutíme je, aby vše zaplatily.

Šla jsem protože jsem ho stále milovala a doufala, že se mu to podaří a že se ke mně vrátí.

Jen se mu nedokázala říci, co vše se mnou dělali, aby mě považoval za pošpiněnou.

Bylo to ode mě bláhově, ale jsem taková.

V půlce cesty k pokoji paní Trávníčkové se náhle ozval hlas.

Vykřikl mé jméno: Kozičko! Otočila jsem se.

Greg Trávníček se ke mně vrhl. Vypadal jako šílenec, chytil mě za vlasy a trhl mi hlavou dozadu. Kozičko, ty moje děvko! Zakřičel. Začal mě osahávat. Zatlačil mě proti zdi, snažila jsem se ho od sebe odstrčit. Nech mě na pokoji!" Prosila jsem ho. Nenechám. Patříš mé matce. Já tě vyléčím! Jsi příliš sladká, krásná. Budeš moje! Pak mě násilím políbil.

Nerušen mou ubohou obranou mi nadzvedl šaty. Roztrhl mi kalhotky. Byl jako v hypnóze. Brutálně mi roztáhl nohy. Ty nemůžeš být lesba. Je mi jedno, jestli se ti tahle zvrácená hra na otrokyni líbí, Kozičko. Klidně tě přivážu, jestli to chceš... Miluju tě! Zaryla jsem mu nehty do obličeje, ale ani se nehnul. Přestaň s tím! Nech toho! Prosila jsem ho přes slzy. Chceš mě zase znásilnit? Tady, na schodišti? Copak jsi toho už neudělal dost?

Zrovna když se do mě chystal vniknout, uslyšeli jsme, jak se nahoře otevřely dveře. Ženské hlasy - včetně hlasu paní Trávníčkové. Můj mladý násilník ztuhl. Kroky na podpatcích začaly slézat dolů. Odstrčil mě, jako bych byla zboží, otočil se a nechal mě otřesenou, dezorientovanou, zadýchanou stát na schodech. Opět jsem byla jen račkou.

Byla jsem šokovaná a rozcuchaná, šaty jsem měla ještě napůl vyhrnuté, když se objevila osoba, která byla se slečnou Trávníčkovou. Byla to ta ošklivá starší žena, která mě, jak se zdálo, před lety chytla za prsa. Zmateně na mě zírала a pak po mně hodila zlověstný úšklebek a obscénně si olízla rty.

V obavě, že mě také napadne, vyběhla jsem po schodech nahoru, abych se setkala s pohrdavým pohledem paní Trávníčkové nad mou polonahou postavou. Co jsi to za děvku? Posmívala se mi. Dělal(a) jsi to s domovníkem? Nedokázala jsem odpovědět, nedokázala jsem se jí podívat do očí. Nemohla jsem jí říct, že jsem emocionální troska kvůli tomu, co mi způsobil její syn.

Druhý den jsem tam byla znovu. Od té doby, co mě viděla zničenou, aniž by věděla, že v tom má prsty její syn, si paní Trávníčková dávala pozor, aby mě víc nezničila...Chtěla si být jistá, že budu plnit svou roli v reklamě, a tak se držela už jen velmi přísné výuky. Po lekci jsem jela raději výtahem: Už jsem nechtěla žádné překvapení na schodech!

Lekce trvala několik hodin. Bylo pozdě. Ulice byly téměř vylidněné. Pak jsem ho uviděla, jak čeká. Nohy se mi podlomily, zhluboka jsem se nadechla: Prosím, už ne další přepadení. Musím vyhledat pomoc!

Snažila jsem se utéct, ale dívka na podpatcích nikdy neuteče mladíkovi v teniskách. Koutkem oka jsem zahlédla jeho atletickou postavu, jak se ke mně blíží.

V okamžiku jsem byla brutálně přitisknutá ke zdi, zápěstí sevřená nad hlavou. Já vím. Zasyčel, slintal, oči mu přitom svítily. Víím, co ti dělají! Zachráním tě! Budeš jen moje! Třel se o mě svým ztopořeným penisem. Jsi moje... Ano... Ne máme! Bezmocně jsem se svíjela. Nech mě na pokoji, ty blbečku! Miluju někoho jiného! Jsi nemocný!

V panice jsem se snažila bránit, i když jsem věděla, že je to marné. Vyhýbala jsem se jeho hladovým ústům, jeho nechutně vtíravému jazyku, jeho nežádoucí přítulnosti. Zuřivě jsem se svíjela a křičela o pomoc. Zaslechla jsem kroky. Lidé! Běželi! Jeden z nich křičel: Přestaň! Přestaň s tím!

Greg se lekl a utekl pryč. Otřesená a roztřesená jsem se posadila na zem. Přiběhl ke mně mladý atletický pár. "Jsi v pořádku?" zeptal se. Dívka si klekla a chytila mě za ruku. Tady není bezpečno. Odvezeme tě domů. Když viděla mé váhání, usmála se a pak ukázala na svého přítele. On je policista. Nechala jsem se tedy odvézt až k sobě domů.

O den později jsem se rozhodla, že takhle to dál nejde. Musela jsem se nějak bránit. Musím to zastavit. Před odchodem do studia jsem si vzala velký kuchyňský nůž, který jsem si strčila do kabelky. Kdyby na to přišlo. Pomyslela jsem si, tak ať!

Můj plán na obranu neměl dlouhého trvání. Shannon se objevila za mnou okamžitě, jakmile jsem vstoupila, a chytla mě za ruku. Musím říct, že mě to překvapilo. "otroku," pronesla. Na důkaz poslušnosti mi teď vylížeš zadek. Přesně jak jsi slíbila. Byla jsem v šoku. O čem to vlastně mluví?

Odstrčila mě ke své partnerce a posadila se. Vždycky jsem věděla, že se nakonec smíříš se svým postavením, řekla paní Trávníčková. Jsi skutečně rozená otrokyně. Můj vlastní otrok. Začala mě svlékat. Cože... Co to říkáš? Ale pojd', pojd', mazlíčku! Přestaň se přetvařovat! Písemně jsi se mi upsala, že jsi mím otrokem a majetkem.

Na kolena, kočička! Pamatuj na svůj slib. Padla jsem na kolena, naprosto zmatená a nevěřící. Nechápu to. Snažně jsem prosila. Nic jsem ti nepodepsala. Rozhodně ne tu šílenost... Prosím tě.. Nech mě být! Podívala se na mě, nadšená mými slzami. Aha... Takže ty mi chceš raději odporovat. Její úsměv ztuhl.
Shannon, drahá?

Shannon okamžitě stála za mnou a držela mi za ruce. Ach ano, můj sladký malý otroku.
Nejprve trochu bolesti a až potom.....
Vtom okamžiku bouchly dveře!

Greg! Vypadal stejně šíleně jako včera, oči mu svítily. Nech to děvče na pokoji, ty odporný úchyle! Vztekle vyštěkl na zaraženou matku. Je moje! Otočil se ke mně. Neboj se, Kozičko! Dostal jsem tvůj vzkaz. Ano, odvedu tě pryč. Ty dvě špinavé lesby ať se mi raději vyhýbají!"

Přiběhl k matce a snažil se jí vytrhnout bičík z ruky. Co tady děláš? Bránila se. Je moje, děvko! Plivl jí do obličeje. Začali se přede mnou prát. Shannon křičela.... Tohle je šílenství! Nechte toho!

Najednou se to všechno zvrtilo a Greg udeřil matku do obličeje. Bičík upadl. Zabiju tě, ty děvko! Zařval na Shannon, která se pohnula, aby ho zvedla. V tom jsem se probudila z pekla, řekla jsem si, v žádném případě! Shannon jsem popadla za zápěstí a zkroutila ruku za záda.

Dny, týdny, měsíce ponižení a mučení se najednou vypařily, když jsem udeřila Shanninou hlavou o reproduktor. Viděla jsem, jak se paní Trávníčková se synem hádají jako šílení, řvou a navzájem po sobě házejí ty nejhorší urážky. Ačkoli byla sama silná, zdálo se, že se synem v amoku se nemůže měřit.

Nevím, co bych se Shannon udělala: vytáhla nůž z tašky? Ale najednou se koutkem očí pohlédla ke dveřím...

Em! Em, má láska.
Em můj milovaný "kmotr" se opírá o vchodové dveře! Měl obvyklý úsměv na tváři!
Očividně byl sám se sebou velmi spokojen.

Když jsem běžela za Em, mračno nejasností, které mi zastřelo mozek, se náhle rozptýlilo. Věci začaly dávat smysl.....to, co říkali moje mučitelky o té zprávě, kterou si mysleli, že jsem je poslala, co přimělo Grega Trávníčka, aby se objevil ve zkušebně a tak rozzuřený. Samozřejmě, že to byla Em!

Jeho pohled. Jeho drsný a zároveň laskavý úsměv. Konečně jsem byla v jeho náručí.

Za mnou se moji mučitelé přestali prát. Kdo do čerta jsi? Vyštěkla paní Trávníčková. Řekla jsi to, odpověděl Em klidně. Peklo. Jeho oči byli ledové klidné .Prostě peklo. Pomalu k nim došel a držel mě za ruku. Já jsem tvoje osobní peklo. Postarám se o to, aby ses nikdy nevrátila na povrch.

Ve studiu začal na mnoha místech odkrývat malé skryté kamery, které sem umístil jeho tým. Em, zvedl hlavu a zadíval se na Grega, jako by ho chtěl zabít. Kryté všude... Včetně koupelny. Měl jsem na sebe takový vztek, že jsem to celé objevil teprve před dvěma dny.

Včera večer jsem každému z vás poslala zprávu, která vypadala, jako by byla od B a dávala vám najevo, že se chce podřídit vašemu šílenství. Teď se podívejte své telefony. Každý z vás najde odkaz na několik zajímavých videí. Všichni se chopili svých mobilů. Jejich obličeje zkameněli! Opravdu se pod nimi otevřelo peklo!

Ty Shannon podepíšeš s B smlouvu na další filmy na mnohem lepší úrovni. Em pokračuje. Po podpisu smlouvy, budeš eskortován do letadla, které letí do..... Damašku v Sýrii. Doufám, že se ti tam bude líbit. Shannon vyděšeně zalapala po dechu, zatímco Em pokračovala chladným, výhružným tónem. Tohle, nebo bordel v Salvadoru. Vyber si. Nemáš jinou možnost, jestli chceš žít." Zapotácela se, v slzách, třásla se. Jinak váš generální ředitel obdrží video přesně za osmnáct hodin.

Pokud jde o tebe, ty děvko...

Viděla jsi to video? Jak se tvůj syn choval k Be? Věděla jsi, že tě plánoval zlikvidovat?

On kontaktoval jednoho z mého týmu, kterého považoval za nájemného vraha. Pěkné, že?

Má mučitelka měla ústa otevřená dokořán a obličej se jí zhroutil.

Prodáš Be své studio. Za jeden dolar. Smlouvu mám tady. Stačí podepsat. Jakmile si Shannon vybere, vezmeš si druhou možnost... zajímalo by mě, jestli to bude Damašek, nebo ten bordel," usmál se.

"Tvůj syn? Milý drahý Greg, kterému naštěstí včera zabránili v tom, aby Be ublížil, dva členové mého týmu?

Tak ho za pár minut vyzvedne sanitka. Bude převezen do psychiatrické léčebny se zvýšenou ostrahou.

Em se podíval se na nás tři a řekl.

Jelikož vím, že Be je proti trestu smrti, nechám vás žít.

Ale kdo ví? Jakmile se jí ztratíte z očí..co se s váma stane.....Em se usmál.

Obrátil se ke mně: Všechny záznamy odtud jsem dal vymazat, dodal při pohledu na paní Trávníčkovou. Každopádně je to tu teď vše tvoje, miláčku. Moc mě mrzí, že jsem byl daleko a dozvěděl jsem se o tom teprve před dvěma dny. Tyhle psychopaty už nikdy neuvidíš, protože jejich osudem je teď žít v pekle, které si zaslouží. Em mě vzal za ruku. Pojďme.

Jdeme po ulici, on mě objímá kolem
pasu,
já se tulím k jeho rameni

"Je .. je to opravdu konec?"
"Ano, děvče. Je to konec."

KONEC

překlad: Chaliman